

**Avgvstini Barbosæ I. V. D. Lvsitani, Protonotarii
Apostolici, Olim S. Congregationis Indicis Consvltoris, &
insignis Ecclesiæ Vimaraneſis Theſaurij maioris, Demvm
Episcopi Vgentini, Et A Consiliis ...**

Barbosa, Agostinho

Lugduni, 1655

IV. De profeſſione Fidei per Parochum intra duos ſaltem menses à die
adeptæ poſſeſſionis facienda, & obedientia Rom. Pont. præſtanda.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98569](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98569)

centes animarum salutis curatores, Apost. 1. ad Thesal. 2. vers. 19. *Quæ est enim spes, & gaudium, aut coronæ gloria? nonne vos ante Dominum Iesum Christum estis in aduentu eius? vos enim estis gloria nostra, & gaudium.* Quanta verò ignominia in extremo iudicio negligentes animarum Pastores afficientur? qua de re S. Gregorius homil. 17. in Euangelia, monet. *Pensandum qui opera nostra conuersi luxuriam, auaritiam, superbiam deseruauerunt, quod animarum lucrum accepto talento fecerimus, quomodo in illo districto iudicii examine Petrus Indæam, Paulus Mundum, Andreas Achaiam, Ioannes Asiam. Thomas Indiam à se conuersam in iudicis conspectu dacent, & alij alias Prouincias, & populos, quo tempore Sacerdotes pudefacti obmutescent, nescientes quid dicturi sint.*

- 15 Cogitet, & ponderet quòd etiam negligentes grauissimas Deo daturi sunt penas, Matth. 25. vers. 30. *Inutilem seruum eijcite in tenebras exteriores, ubi erit fletus, & stridor dentium.* Inutilem ait non prodigum, non dissipatorem, non fraudulentum, non impium, non scelestum, sed otiosum, torpentem, lucrum, & quæstum animarum non facientem. Hinc & D. Prosper. lib. de vita contemplat. c. 20. *Ille cui diuini Verbi dispensatio commissæ est, etiam si sanctè uiuat, & tamen perditè uiuēs aut arguere erubescat, aut metuat cū omnibus, qui eo tacente perierunt, perit.* Et S. Gregor. hom. 11. super Ezechiel. *Tot occidimus, quot ad mortem ire quotidie tepidi, & tacentes videmus.* Et si homicida non habet vitam æternam in se manentem. 1. Ioan. 2. *quæ supplicia in animarum interfectores expendentur?*

CAPVT IV.

De professione Fidei per Parochum intra duos saltem menses à die adeptæ possessionis faciendæ, & obedientia Romano Pontifici præstanda.

SVMMARIVM.

- 1 Parochi Ecclesiis Parochialibus præfecti post adeptam possessionem intra duos saltem menses Fidei professionem emittere tenentur.
- 2 Professio Fidei potest fieri coram Vicario etiam Episcopo non impedito.
- 3 Professio Fidei potest fieri per procuratorem speciale mandatum habentem, contra citatos num. 4.
- 5 Professio Fidei faciendæ est à prouiso Parochiali tam per obitum, quam per resignationem, & etiam Sede Episcopali vacante, ut num. 6.
- 7 Professionem Fidei tenetur emittere etiam,

semel emisit in adeptione alterius Parochialis.

- 8 Prouiso de Parochialibus tenentur ultra se offerre ad Fidei professionem emittendam, adeò ut non requiratur de necessitate monitio ad eam faciendam.
- 9 Prouisus de Parochiali habitu non tenetur emittere Fidei professionem, quamuis contingat illam ad actum reuocari.
- 10 Prouisus de Parochiali semper tenetur ad Fidei professionem emittendam etiam elapsis duobus mensibus post captam possessionem.
- 11 Terminis duorum mensium à die captæ possessionis computandorum ad professionem Fidei emittendam, non currit prouiso, qui possessionem non accipit, quamuis per illum stet quominus allam accipiat.
- 12 Possessio pacifica requiritur, ut post illam currant duo menses ad emittendam Fidei professionem præfixi.
- 13 Probare tenetur prouisus se fecisse Fidei professionem, quando Ordinarius super illam inquirat.
- 14 Parochi omittentes facere Fidei professionem peccant mortaliter, nisi id per ignorantiam faciant.
- 15 Professionem Fidei non facientes fructus decursos post lapsum duorum mensium à die pacificæ possessionis computandorum, amittunt.
- 16 Ordinarius non potest condonare fructus amissos ob non factam Fidei professionem.
- 17 Prouisus ante Fidei professionem non potest haberi pro præsentate à Capitulo, nisi faceret ex indulto Apostol.
- 18 Professionem Fidei omittens non potest reg. de annali, aut longissima possessione se tueri quoad dictos fructus percipiendos quamdiu professionem non emisit.
- 19 Fructus amissos ob non factam Fidei professionem non tenetur in conscientia restituere prouisus donec condemnatur, seu sequatur sententia, contra citatos, num. 20.
- 21 Fructus amissi ob non factam Fidei professionem sunt impendendi vel in usus pauperum, vel in fabricam Ecclesiæ.
- 22 Possessio non suffragatur Fidei professionem non emittenti quoad fructuum perceptionem.
- 23 Possessio adeptæ per prouisum, qui tenebatur facere Fidei professionem, est manutenibilis etiam post tempus.
- 24 Possessores non emittentes Fidei professionem non possunt molestari super titulo, & possunt se tueri quocumque remedio possessorio, etiam reintegranda, ut num. 25.

PARACHI Ecclesiis Parochialibus præfecti post adeptam possessionem intra duos saltem menses Fidei professionem emittere tenentur, sicut Tridentina Synodus præcipit, sess. 24.

sess. 24. de reformat. capit. 12. his verbis. Prouisi etiam de beneficijs quibuscumque curam animarum habentibus teneantur à die adeptæ possessionis ad minus intra duos menses in manibus ipsius Episcopi, vel eo impedito coram generali eius Vicario, seu Officiali orthodoxæ suæ Fidei publicam facere professionem, & in Romana Ecclesia obedientia se permanuros spondeant, ac iurent. Formam verò dictæ professionis faciendæ ordinauit Pius IV. in eius Constitut. incip. *Iniunctum*, sub dat. Idibus Nouemb. 1564. quam referunt Archiepisc. Bononiens. part. 2. in princip. Quarant. in sum. Bullarj, verb. *Fidei professio*. Piafesc. in praxi Episcopi, p. 2. c. 5. n. 26. pag. 540. nouissimè Lauer. var. lucubrat. tom. 1. tit. 4. c. 16. n. 41.

Potest præfato Concilij decreto satisfieri faciendo hanc professionem coram Vicario, etiam Episcopo non impedito, vt optimè resoluunt Nicol. Garc. de benefic. par. 3. c. 3. n. 33. Filliuc. in 99. moralib. tom. 3. tract. 41. cap. 6. n. 8. Squillante de obligat. Cleric. part. 1. num. 92. Ego ipse de offic. & potest. Episcop. part. 3. allegat. 61. num. 16. aduertentes verba illa Concilij in manibus ipsius Episcopi, vel eo impedito, &c. solum poni ad admonitionem, & denotandum conuenientiùs esse eam facere coram ipso Episcopo, cessante impedimento.

Non solum per se ipsum, sed etiam per Procuratorem speciale mandatum habentem, vt resoluunt Nauar. cons. 4. sub n. 2. de sum. Trinit. in antiq. alias cons. 11. de iureiur. in nouis. Petr. de Ledesma in sum. p. 2. tract. 1. c. 4. post. 10. conclus. diffc. 6. Azor. institut. moralium. part. 2. lib. 7. cap. 2. g. 6. Zerol. in praxi Episcop. p. 1. verb. *Fidei professio*. Sanchez in præcepta Decalogi, tom. 1. lib. 2. cap. 5. num. 7. Campan. in diuersorio Iuris Canon. rub. 8. cap. 3. num. 19. Ricciul. de iure personarum extra gremium Ecclesiæ existent. lib. 1. cap. 13. à num. 21. Viuian. in praxi iurispatronat. lib. 15. cap. 3. num. 27. in ultim. impress. Nouar. in singul. Canon. singul. 114. n. 8. in fine, me citato in hoc loco Machado in superfecto Confessor lib. 4. p. 2. tract. 2. docum. 4. n. 2. latè & eleganter Massobr. in tract. de Synodo Diocesana, cap. 40. dub. 40. per tot. secundum Romanam impress. vbi disertissimis fundamentis hanc sententiam enixè pro me defendit, Tamburin. de iure Abbatum tom. 1. disp. 8. q. 3. numer. 11. Lauer. var. lucubrat. tom. 1. tit. 4. cap. 22. n. 2. Ferentil. in annot. ad decis. 522. Buratti, num. 16. Ego ipse d. allegat. 61. num. 20. Rot. in Vermien. Canonatus, 13. Iunij 1608. coram Cardin. Sacrato, vbi etiam fuit dictum speciale mandatum ad hoc censeretur datum, non solum quando datur expressum ad faciendam Fidei professionem, sed etiam ex mandato ad capiendam possessionem. Ratio principalis resolutionis est, quia neque Concilium Tridentinum, neque Constitutio Pij IV. vtuntur verbis significantibus personalitatè, & propterea succedit reg. *Qui*

Barbosa de Parocho. Pars I.

cumque potest aliquid facere per semetipsum, potest illud facere per Procuratorem, l. 1. ff. de procurator. cap. qui per alium, & cap. potest quis, de regulis iuris, in 6. tum quia id expressè colligi videtur ex cap. optatum, in fine, 100. dist. in illis verbis, nec aliquem qui hanc iureiurando firmaret, miseris, vbi Præpos. hoc expressè notat.

Contra Addit. ad dict. cons. 11. Nauarri, Gonzal. ad reg. 8. Cancel. §. 7. proam. n. 169. vers. similiter. Vgolin. de officio Episcopi. cap. 50. §. 16. n. 1. Nicol. Garc. de benefic. par. 3. cap. 3. n. 75. Squillante de obligat. Cleric. part. 1. num. 91. Stephan. Gratian. disceptat. forens. cap. 166. n. 22. Fr. Sigism. à Bononia de elect. dub. 50. numer. 3. parum religiosè de me loquentem, existimantes absque bono fundamento hanc Fidei professionem debere fieri per semetipsum, adeò vt non sufficiat fieri per Procuratorem, quorum fundamentis abundè respondet Massobr. d. dub. 40.

Amplia primò præfatam Concilij dispositionem procedere in prouiso tam per obitum, quam per resignationem, vt per Flamin. Parif. de resignat. benefic. lib. 3. quæst. 9. in princ. Ricciul. d. lib. 1. cap. 13. num. 17.

Secundò amplia in prouiso Sede Episcopali vacante, Nicol. Garc. dict. cap. 3. num. 24. Squillante dict. part. 1. num. 94. Ego ipse d. allegat. 61. num. 17. & 18. Ricciul. dict. cap. 13. numer. 15. qui etiam resoluunt non sufficere facere huiusmodi professionem coram Capitulo, sed coram eius Vicario.

Tertiò amplia etiam in eo, qui semel emisit Fidei professionem in adeptione alterius similis Parochialis, vt per Vgolin. d. §. 16. in princ. Azor. d. part. 2. l. 7. cap. 2. g. 8. Nicol. Garc. d. c. 3. num. 17. vbi in addit. sub num. 18. id procedere ait etiam in eo, qui denuò adipiscitur Parochialem, quam antea habuerat, & dimisit, Squillante d. part. 1. num. 90. Campan. in diuers. Iuris Canon. rub. 8. cap. 3. num. 20. Ricciul. d. c. 13. num. 19. Sigism. à Bononia d. dub. 50. numer. 4. Tambur. d. q. 3. num. 8. Machado d. docum. 4. n. 5. plures refero Ego ipse d. alleg. 61. n. 8.

Quartò amplia, seu potius declara, vt prouisi teneantur ultro se offerre, adeò vt non requiratur de necessitate monitio ad faciendam Fidei professionem. Nicol. Garc. d. cap. 3. num. 19. & 29. Ricciul. d. cap. 13. n. 18.

Limita in Parochiali habitu, vtpote quia olim habuit Parochianos, sed nunc habere desit, de ea enim prouisus non tenetur Fidei professionem emittere, cum de illa indicetur perinde ac si esset beneficium simplex, gloss. verb. *Parochialis Ecclesia*, vers. *quod si Ecclesia*, in c. licet canon. de elect. lib. 6. Feder. de Senis consil. 183. per tot. & præsertim num. 1. vers. & posito. Rebuff. in praxi, titut. de promotis intra annum, num. 34. Ricciul. in terminis, d. lib. 1. capit. 14. à num. 2. Quod adeò verum est, vt si contin-

E gat

gat huiusmodi Parochialem habitu ad priorem statum reuocari, videlicet quia Parochiani redeunt ad habitandum, etiam tunc prouisus de illa minimè tenebitur emittere Fidei professionem, vt optimè resoluit Ricciul. *dict. lib. 1. cap. 15. per totum*; quia quando Ecclesia reuertitur ad pristinum statum, titularis non dicitur de nouo prouideri, sed continuare, & persistere in antiqua prouisione, qui casus non videtur comprehensus in Concilio, cuius dispositio tanquam pœnalis conuenit restringi magis, quàm dilatarì, *cap. statutum, de elect. lib. 6. cap. in penis, & cap. odia, de regul. iuris, eodem libro*; qui enim continuat non attentat, gloss. in *Clement. 2. vt lite pend. Natt. conf. 606. num. 13. lib. 3. plenè Lancellot. de attent. part. 2. cap. 4. limit. 1. num. 2.*

10 Datus est terminus duorum mensium ad minus à die captæ possessionis computandorum pro hac Fidei professione emittenda, vt decreuit Concil. Trident. *loco citato*, non tamen si intra præfatum tempus non fiat, ob id facere debens solutus remanet ab obligatione illam in posterum emittendi, sed nihilominus semper ad eam faciendam tenetur; quia huiusmodi terminus à Concilio assignatus, non est præfixus ad remittendam, ac terminandam obligationem, sed ad differendam pœnam. Ita Fr. Emman. in *sum. tom. 1. cap. 119. numer. 7.* Petr. de Ledesm. *d. c. 4. post 10. conclus. differ. 3.* Azor. *d. part. 2. lib. 7. c. 2. q. 5.* Nicol. Garc. *d. p. 3. c. 3. n. 29.* Aloyf. Ricc. in *decis. Curie Archiepisc. Neapol. decis. 220. numer. 4. p. 1.* Anton. Ricciul. *dict. cap. 13. num. 37.* Tamburin. *d. q. 3. num. 9.* Squillante *d. p. 1. num. 96.* Ego ipse *d. alleg. 61. num. 22.*

11 Non currit prouiso, qui non accipit possessionem, quamuis per eum stet quominus illam accipiat, vt tenet Nicol. Garc. *dict. cap. 3. num. 32.* quem refero Ego ipse *d. alleg. 61. n. 25.* addo Anton. Ricciul. *dict. cap. 13. num. 50.* vbi *num. 62.* dicit quòd † ad effectum vt incipiant currere præfati duo menses, non sufficit fuisse adeptam possessionem, sed requiritur pacifica possessio, & *num. 63.* subdit possessionem dici pacificam ad istum effectum, si sit pacifica respectu curæ, in cuius exercitio non fuerit statim turbatus de iure, vel de facto, sed in eo steterit sine turbatione per vnum, vel duos menses absque molestia, quamuis illa pacifica possessio deinde non duret continuò, nec sit pacifica respectu omnium fructuum, seu maioris partis ipsorum.

13 Probare autem tenebitur prouisus se fecisse Fidei professionem quando Ordinarius super illam inquit ex officio, vt per Nicol. Garc. *d. part. 3. cap. 3. num. 48. cum seqq.* Ricciul. *d. cap. 13. num. 40.* Emissa verò creditur, si pars dicat illam fecisse, dummodo collatio beneficij sit decennalis. Ita Campan. *d. cap. 3. n. 24.*

Aloyf. Ricc. in *praxi rerum fori Eccles. decis. 68. r. in 1. edit. alias resolut. 580. in 2. edit.* Ego ipse *d. allegat. 61. num. 21.*

14 Contra Parochos omittentes facere Fidei professionem imponuntur plures pœnæ.

Prima est peccati mortalis, vt colligitur ex Concil. Trid. *d. c. 12.* quod vitur grauius verbis, & infert grauem pœnam, quo casu obligat ad culpam mortalem, iuxta notata in *cap. nam concupiscentiam, de constitut.* Ita Petr. de Ledesma *d. tract. 1. cap. 4. concl. 10.* Fr. Emman. *d. c. 119. n. 7.* Nicol. Garc. *d. c. 3. n. 65. in fine.* Squillante *d. p. 1. n. 95.* Sanch. *d. l. 2. c. 5. ante n. 2.* Verum si Parochus per ignorantiam, incogitantiam, seu inaduertentiam illam non fecerit, mortaliter peccare non videtur, cum bona fide legem humanam transgrediens mortale peccatum non committat, sicut resoluunt Nauar. *conf. 2. de summa Trinit. in antiq. alias conf. 12. de iureiur. in nouis.* Sayr. in *floribus, decis. sub illo tit. de summa Trinit. decis. 3.* Azor. *d. cap. 2. q. 2.* Flamin. Paris. *de resign. benef. lib. 10. q. 9. n. 8. cum seqq.* Sanchez *d. l. 5. c. 13. n. 5.* Prosper de Augustino in *addit. ad Quarant. verb. beneficiorum possessio, lit. B. vers. inter alia.* Molin. *de iustit. tract. 4. disp. 71. num. 8.* Squillante *d. part. 1. num. 100.* Ricciul. *d. lib. 1. cap. 13. n. 43.* Ego ipse *d. alleg. 61. n. 29.* Aloyf. Ricc. *d. part. 1. decis. 220. n. 6.*

15 Secunda pœna est fructuum amissio, quam expresse statuit Concil. Trid. *d. c. 12.* decursorum scilicet post lapsum duorum mensium, non verò in ipsis duobus mensibus, secundum Nicol. Garc. *d. part. 3. cap. 3. num. 39.* quem refero Ego ipse *d. allegat. 61. numer. 23.* Aloyf. Ricc. *d. p. 1. decis. 220. num. 10.* Non enim facta professio proficit ad recuperandos fructus amissos post dictos duos menses, sed tantum ad quærendum futuros, vt per Nauar. *dict. conf. 4. alias 11. n. 3.* Flamin. Paris. *d. lib. 20. q. 9. num. 12.* & seqq. Nicol. Garc. *d. c. 3. n. 30.* Ricciul. *d. c. 13. num. 39.* Squillante *d. part. 1. num. 79.* Ego ipse *dict. allegat. 61. num. 23.* Rot. in *Oueten. mercedis 12. Decembris 1605.* coram Reuerendiss. D. meo Coccino Decano, impressa post tract. Alexandri Monet. *de distribut. quotid.*

16 Quæ pœna pro cedit vsque ad eò, vt nec Ordinarius possit condonare fructus amissos ob non factam Fidei professionem, quia Ordinarius non potest remittere pœnam inflictam à Concilio, nisi in casibus ibi expresse permisis. Nauar. *conf. 3. n. 1. de Cleric. non resid.* Ita docent Paul. Fusc. *de visitat. lib. 2. c. 3. n. 14. in fine.* Nicol. Garc. *d. cap. 3. n. 53.* Ego ipse *d. allegat. 61. num. 32.* † Neque ante Fidei factam professionem prouisus potest haberi pro præsentem à Capitulo, secundum Nicol. Garc. *d. c. 3. n. 50.* Rot. in *d. Oueten. mercedis.* Ricciul. *d. lib. 1. cap. 16. num. 8.* vbi *num. 9.* declarat, nisi fortè hoc factum fuisset ex indulto Apo stolico, non solum explicite concedendo, vt possit percipere fructus

ctus ante factam Fidei professionem, sed etiam implicitè: nempe si paulò post prouisionem concedatur sibi indultum de percipiendis fructibus in absentia.

18 Nec fidei professionem omittens potest reg. de annali, aut longissima possessione se tueri quoad dictos fructus percipiendos, quamdiu professionem non emiseric, vt resoluunt Flamin. Paris. de resignat. benefic. lib. 8. quest. 9. numer. 122. Fr. Emman. in sum. tom. 1. c. 119. n. 7. Nicol. Garc. d. c. 3. num. 34. Prosper de Augustino d. verb. beneficiorum possessio, litt. B. in fine. Aloy. Ricc. in decis. Curia Archiepisc. Neapol. decis. 220. num. 11. part. 1. Ricciul. d. c. 16. n. 13. Ego ipse d. allegat. 61. num. 26.

19 Non tenetur tamen in Conscientia fructus sic amissos restituere, donec condemnetur, seu sequatur sententia declaratoria, ita Nauar. conf. 3. n. 1. de sum. Trinit. in antiq. aliis conf. 12. num. 1. de iureiur. in nouis. Fr. Emman. quest. Regul. tom. 2. quest. 72. art. 3. Ego ipse d. allegat. 61. num. 28. Sanchez d. c. 4. num. 10. Ratio est, quia Concilium dict. cap. 12. est pœnale, ac proinde etiamsi pœnam ipso iure irroget, non obligat in foro Conscientia.

20 Contra Azor. d. c. 2. q. 1. in fine. Petr. de Lefma tract. 1. cap. 4. conclus. 10. diffc. 1. Nicol. Garc. d. cap. 3. num. 35. Squilante d. p. 1. num. 98. Vgolin. d. §. 16. num. 4. Ricciul. d. cap. 13. n. 43. existimantes intra dictos duos menses Fidei professionem non emittentes ita fructus suos non facere, vt in conscientia teneantur illos restituere etiam non interueniente aliqua sententia.

21 Sed cui assignandi, & applicandi sint fructus amissi ob non factam Fidei professionem, cum id Concil. non determinet, solet ab aliquibus in dubium reuocari, in quo communis omnium ferè sententia tenet eos esse impendendos vel in vltus pauperum, vel in fabricam Ecclesiae, sicut fructus eorum, qui non resistent, per cap. 1. vers. si quis autem, sess. 23. de reformat. firmant Paul. Fusc. de visitat. lib. 2. c. 13. n. 4. Læ. Zech. de benefic. & penson. cap. 13. n. 4. vers. quod si Parochiales. Flamin. Paris. d. lib. 10. quest. 9. num. 123. & seq. Nicol. Garc. d. capit. 3. num. 36.

22 Tertia pœna est vt possessio minimè suffragetur isti Fidei professionem non emittenti, vt habetur in d. cap. 12. Concilij Trident. quod non tollit omninò possessionem, sed impedit eius effectum quoad fructuum perceptionem. Ita Nauar. conf. 5. in antiq. aliis 3. in nouis, de verb. signific. & conf. 7. & 8. de iureiur. Sayr. in floribus, decis. sub illo tit. de verb. signific. decis. 6. Flamin. Paris. lib. 8. q. 9. num. 122. Sanchez d. lib. 2. c. 5. num. 10. Azor. d. c. 2. q. 3. Vgolin. d. §. 16. num. 4. Campan. d. req. 8. c. 3. num. 17. Ricciul. d. lib. 1. cap. 16. num. 10. Ferentil. in annot. ad decis. 522. Buratti n. 17. Ego ipso d. alleg. 61. n. 26. Rot. in Barbosa de Parocho. Pars I.

Varmien. Canonizatus, 26. April. & 13. Iunij 1608. & 4. Februarij 1611. coram bona mem. Cardinali Sacrato, vbi etiam fuit resolutum ¶ possessionem adeptam per prouisum, qui tenebatur facere Fidei professionem esse manutenibilem etiam post tempus, & in Tiburtina Parochialis, 27. Iunij 1629. coram R. P. D. meo Pirouano, vbi quod ita censuit sacra Congregatio eiusdem Concilij in illa causa.

Vnde infertur tales possessores iuari reg. de triennali; quia Concilium non tollit neque titulum, neque possessionem, præterquam ad effectum lucrandi fructus, vt benè scribunt Flamin. Paris. d. lib. 10. quest. vlt. numer. 4. & seq. Sanchez d. cap. 5. num. 9. Ricciul. d. cap. 16. n. 12. quod verum intelligit ad effectum ne possit molestari super titulo, & ad hoc vt possit se tueri quocumque remedio possessorio, secus verò vt possit consequi fructus, vt supra ostendimus.

Deinde infertur talem possessionem suffragari etiam remedio reintegranda, dummodò ad illud non agatur respectu fructuum. Ita Ricciul. d. cap. 16. num. 4.

CAPVT V.

De Sacerdotio per Parochos suscipiendo infra annum à sibi commissi regiminis tempore numerandum.

S V M M A R I V M.

1 Parochus tenetur se facere ad Sacerdotium promoueri infra annum à sibi commissi regiminis tempore numerandum.

Cap. licet canon, de elect. in 6. declaratur. ibid.

2 Parochialis Ecclesia conferri potest illi, qui Sacerdos non est tempore prouisionis, si tamen in ea sit etate, & aliis idoneus, vt intra annum possit promoueri ad Sacerdotium.

Beneficium Curatum obtinens non tenetur esse Diaconus, aut Subdiaconus. ibid.

3 Cap. si pro Clericis 8. de præbendis, lib. 6. declaratur.

4 Parochialis, quæ datur in commendam, debet Sacerdoti conferri, qui statim possit per se ipsum ei deservire.

5 Annus intra quem prouisus de Parochiali tenetur ad Sacerdotium se facere promoueri, incipit à tempore suscepti regiminis, & pacificæ possessionis.

6 Possessionem pacificam habere dicitur ille, qui nedum illam tenet beneficij, & tituli, seu exercitij & cura, sed etiam bonorum, & fructuum beneficij, seu maioris partis.

7 Possessionem beneficij pacificam non videtur

E 2 pacificè